

॥ लक्ष्मीनृसिंहपञ्चरत्नम् ॥ लक्ष्मीनृसिंहपञ्चरत्नम्

(1)

त्वत्रभुजीवप्रियभिच्छसि चेन्नरहरिपूजां कुरु सततं
प्रतिबिम्बालङ्कृतिधृतिकुशलो बिम्बालङ्कृतिमातनुते ।
चेतोभृङ्गं भ्रमसि वृथा भवमरुभूमौ विरसायां
भज भज लक्ष्मीनरसिंहानघपदसरसिजमकरन्दम् ॥

त्वत्वत्परपञ्जीवपरीयमिक्षणी चेत्त नरहरीपूज्ञाम्
कुरुत्तम्
प्रातीपिम्पालंकरुतीत्तरुती कुशलो प्रिम्पालंकरुती
मातनुते!
चेतोपग्रुंकं प्रमणी वरुता पवमरुपूमेणा विरसायाम्
पञ्जी पञ्जी लक्ष्मीनृसिंहानकं पतलरणीज्ञ
मकरन्तम्!!

ஹेमन्ताकिय तेऩ्वण्णेटे! रसमेतुम् इल्लात
उलकियलं पालेवणत्तिलं एन्वैज्ञाक अलेकिराय? उन्नु
नायकनुकंकु अन्पु चेलुत्त विरुम्पिनालं लक्ष्मी
नृसिंहणेण पूज्ञै चेय! निम्बलुकंकु अमुकु वेण्णुमाणालं
नीजुक्तिरुकु अमुकेक कुट्ट वेण्णुमल्लवा? उन्ने न्नै
लक्ष्मी नृसिंहणुत्तेय तिरुवट्टतामरायिलुला
मकरन्तत्तेत नाटि शेषव चेय!

(2)

शुक्तौ रजतप्रतिभा जाता कटकाद्यर्थसमर्था चेद्-
दुःखमयी ते संसृतिरेषा निर्वृतिदाने निपुणा स्यात्।
चेतोभृङ्गं भ्रमसि वृथा भवमरुभूमौ विरसायां
भज भज लक्ष्मीनरसिंहानघपदसरसिजमकरन्दम् ॥

சக்தெள ரஜைப்ரதிமா ஜாதா கடகாத்யர்த்தஸமர்தா சேத்
து:கமயீ தே ஸம்ஸ்ருதிரேஷா நிர்வ்ருதிதான
நிபுணா ஸ்யாத்!
சேதோ ப்ருங்க ப்ரமஸி வ்ருதா பவமருடுமெள
விரஸாயாம்
பஜ பஜ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாநக பதஸரஸிஜூ
மகரந்தம்!!

ஹேமனதாகிய தேன்வண்டே! எண்ணிப்பார் - முத்துச்
சிப்பியல்லவா வெள்ளியாகத் தோன்றுகிறது. அது எப்படி வளை
முதலியவற்றைச் செய்ய தகுதி பெற்றதாகும்? நீ வீணாக
ஸம்ஸார மரு பூமியில் அலைகிறாய்! பூரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனின்
திருவடித்தாமரையிலுள்ள மகரந்தத்தை நாடுவாயாக!

(3)

आकृतिसाम्याच्छालिकुसुमे स्थलनलिनत्वभ्रममकरोः
गन्धरसाविह किमु विद्येते विफलं भ्राम्यसि भृशविरसेऽस्मिन्।
चेतोभृङ्ग भ्रमसि वृथा भवमरुभूमौ विरसायां
भज भज लक्ष्मीनरसिंहानघपदसरसिजमकरन्तम्॥

ஆக்ருதிஸாம்யாத் சால்மலிகுஸாமே
ஸ்தல நளினத்வப்ரம மகரோ:
கந்தரஸாவிஹ கிமு வித்யேதே விபலம்
ப்ராம்யஸி ப்ருச விரஸேரஸ்மின்!
சேதோப்ருங்க ப்ரமஸி வ்ருதா
பவமருடுமெள விரஸாயாம்
பஜ பஜ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாநக
பதஸரஸிஜூமகரந்தம்!!

ஹேமனதாகிய தேன் வண்டே! வெளித் தோற்றத்தால்
பருத்தி மலரில் ரோஜாமலர் மயக்கம் கொள்கிறாயே! இதில்
வாசனையோ, சுவையோ இருக்கிறதா? வீணாக அலைவதால்
பயனென்ன? சம்சாரப் பாலைவனத்தில் வீணாக அலையாமல்
பூரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனின் திருவடித்தாமரை மகரந்தத்தை நாடிப்
போயேன்!

(4)

சக்வந்஦னவனிதாदீந்விஷயாந்ஸுखदान्मत्वा तत्र विहरसे
गन्धफलीसदशा ननु तेऽमी भोगानन्तरदुःखकृतः स्युः ।
चेतोभृङ्गं भ्रमसि वृथा भवमरुभूमौ विरसायां
भज भज लक्ष्मीनरसिंहानघपदसरसिजमकरन्दम् ॥

ஸ்ரக்ஷந்தன வணிதாதீன் விஷயான்
ஸக்தான் மத்வா தத்ரவிஹரஸே,
கந்தபலீஸத்ருசா நது தேவீமீ
போகானந்தரது: கக்ருத: ஸ்யு:!
சேதோப்ருங்க ப்ரமஸிவ்ருதா
பவமருஷுமெள விரஸாயாம்
பஜை பஜை லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாநக
பதஸரஸிஜை மகரந்தம்!!

எ மனமாகிய வண்டே! புஷ்பமாலை, சந்தனம்,
பெண்கள் முதலிய உலகியல் விஷயங்களை ஸகம்
கொடுப்பவையாக நினைத்து அவற்றை மகிழ்ந்து நாடுகிறாயே,
அவை பிரியங்கு கொடி போல் முதலில் சுகத்தை கொடுப்பவை
போல் இருந்து பின் துன்பத்தை விளைவிக்குமே! சுவையற் ற
ஸம் ஸாரப் பாலைவனத் தில் வீணாக சுற்றியலைகிறாயே!
பூஜைக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனின் திருவடித்தாமரையை நாடிவிடு!

(5)

तव हितमेकं वचनं वक्ष्ये शृणु सुखकामो यदि सततं
स्वप्ने दृष्टं सकलं हि मृषा जाग्रति च स्मर तद्वदिति ।
चेतोभृङ्गं भ्रमसि वृथा भवमरुभूमौ विरसायां
भज भज लक्ष्मीनरसिंहानघपदसरसिजमकरन्दम् ॥

தவ ஹிதமேகம் வசனம் வக்ஷீயே ச்ருணு
 ஸாக காமோ யதி ஷததம்,
 ஸ்வப்னே த்ருஷ்டம் ஸகலம் ஹி
 ம்ருஷா ஜாக்ரதி ச ஸ்மர தத்வதிதி!
 சேதோப்ருங்க ப்ரமளி வ்ருதா
 பவமருடுமெள விரஸாயாம்
 பஜை பஜை லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாநக
 பதஸரஸிஜை மகரந்தம்!!

ஓ மனமாகிய வண்டே! உனக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய
 ஒரு செய்தியைச் சொல்லப் போகிறேன் கேள். நீ எப்பொழுதும்
 ககத்தை விரும்புகிறாயல்லவா? ஸ்வப்னத்தில் கண்ட தெல்லாம்
 பொய் என்பது தெரியுமே. அது போல் ஜாக்ரத் அவஸ்தையிலும்
 காணும் காட்சிகள் பொய்யானவையே. விரஸமான ஸம்
 ஸாரமாகிய பாலைவனத்தில் திரிந்தது போதும், ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
 நரஸிம்ஹனது திருவடித்தாமரையை நாடி மகிழ்வாயே!

லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ பஞ்சரத்னம் முற்றிற்று

